

stadig stigende Fragter, bør dette dog rettelig ske paa saadan Maade, at der ikke bliver afkrævet Skibsfarten større Ofre, end Formaalets Opnaaelse nødvendiggør. Jo mere indgaaende Kommissionen har beskæftiget sig med den i Forslag bragte Ordning, desto mere har den fundet Grund til at beklage den Modstand, som fra Redernes Side er blevet fastholdt overfor denne Ordning, som efter Kommissionens Overbevisning vilde kunne gennemføres, uden at Ulemperne for Skibsfarten vilde blive af nogen virkelig indgribende Betydning. Men Forudsætningen herfor har været Redernes egen frivillige Medvirken, hvorved alle opstaaende Vanskeligheder, saasom i Henseende til det disponible Skibsrumms hensigtsmæssige Fordeling eller i Henseende til Vilkaarene for Befragtning af fremmede Skibe, vilde kunne overvindes ved de indsigtfuldeste og kyndigste Kræfters Bistand. Besværligere vil det stille sig, hvis Staten paa egen Haand, under Modstand fra Redernes Side, vil paatage sig at løse disse Opgaver, og Ulemperne kan blive saa store, at det kan synes tvivlsomt, om det er rigtigt at gribe til denne Udvej, saa længe der ikke foreligger en ubetinget tvingende Nødtilstand.

Under disse Forhold rejser sig det Spørgsmaal, om det ikke vil være at foretrække — saaledes som antydtes fra Regeringens Side under de stedfundne Forhandlinger —, at det særlige Bidrag til Opretholdelsen af normale økonomiske Vilkaar, som Statsmyndighederne maatte finde det efter Omstændighederne berettiget for Tiden at paalægge Skibsfarten, oppebæres gennem en i dette Øjemed opkrævet Afgift, være sig f. Eks. paa Skibets Register-Tonnage eller paa den indvundne Fragt, saaledes at det ved Afgiften fremkommende Beløb under Betingelser, som nærmere vilde være at fastsætte, fortrinsvis kan anvendes til Nedsættelse af Prisen for visse vigtige Indførselsartikler. Bestemmelser om Afgifter af lignende Art er, som det vil vides, dels allerede vedtagne, dels under Overvejelse ogsaa i andre Lande. Forudsætningen for, at en saadan Forholdsregel skulde kunne tjene det tilsigtede Øjemed, maatte imidlertid være, at Afgiften gennemføres paa saadan Maade, at den ikke ved en Forhøjelse af Fragterne atter lader sig vælte over paa Forbrugerne. Det tilføjes, at der ved Fast-

sættelsen af Afgiftens Størrelse formentlig burde tages Hensyn til den Fart, hvori Skibene er beskæftigede, ligesom ogsaa til Højden af de Fragter, som de paagældende Rederier opkræver i Rutefart.

To af Medlemmerne har afgivet en kort Særudtalelse. Det ene Medlem er Skibsreder Lauritzen, der dog kun fra-raader Forslaget paa Grund af et teknisk Spørgsmaal, idet Skibsreder Lauritzen, som ærede Medlemmer vil vide af det, jeg tidligere har sagt, havde virket for den frivillige Overenskomst vedrørende Maksimalfragter. Han udtaler, at han kun kan tiltræde Forslaget om en Beskatning af Skibsfarten, for saa vidt Beskatningen sker enten gennem Fastsættelse af Maksimal-Fragter eller gennem progressiv Beskatning af Nettofortjenesten. Det er altsaa i det tekniske Spørgsmaal om Bidragets Udformning, Hr. Lauritzen tager Afstand fra de øvrige Herrers Indstilling om en Afgift paa Netto-Tonnagen eller paa den indvundne Brutto-Fragt. Det andet af de to Medlemmer, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), har taget principiel Afstand fra hele Forslaget. Han anser det for en uløselig Opgave at regulere Fragterne paa alle eller nogle Varer, der hører til Danmarks Behov, uden at foraarsage betydelige nationale Tab i den danske Skibsfarts Indtægter, ogsaa for den meget væsentlige Del af disse, som indhøstes alene fra Udlandet. For saa vidt det ved Flertallets Henstilling tilsigtes eventuelt at lade Skibsfarten aflevere en Del af sit Udbytte som ekstraordinær Skat, for at benytte det saaledes yderligere indvundne Skattebeløb til Prisregulering af visse Varer, vil Mindretallet ikke kunne tilraade saadanne Forholdsregler, som alene rammer Skibsfarten, men ikke samtidig Landets øvrige Erhverv. Mindretallet kan af denne Grund ikke tiltræde de foreslaaede eller antydede Foranstaltninger til Særbeskatning af Skibsfarten.

Jeg har ønsket straks at gøre Tingets Medlemmer bekendt med disse tre Indstillinger. De har ikke været offentliggjorte hidtil, i alt Fald kun ved en kort Omtale.

Ministeriet har efter at have overvejet den overordentlige Kommission's Indstilling kunnet tiltræde den Betragtning, der er udtrykt af Kommissionens overvejende Flertal, og den har saaledes ment sig forpligtet